

Copus p̄datissimuz eximij dñi
 ingū roperti holkor sacre theolo
 gie moralissimū atq; dōctissimū p
 fessoris ordis fratꝝ p̄dicatoꝝ sup
 sapientiā salomons. quā philo
 distissimū collegit. Continens pos
 titā accurate ac sumā enudatiōe
 elaboratam. Cū singularibꝝ ques
 tionibus ad oēm materiā taz sco
 lasticaz atq; disputabilē: q̄ ad po
 pulū p̄dicabilē: vtilissimā. Atq;
 solennes nō modo diuinaz leāꝝ
 vꝝ a philosophoꝝ atq; famoso
 rum poetaz ab easdē materias o
 genter applicatas: allegatiōes
 Incipit feliciter.

Dominus pe
 tra mea et
 robur meū
 Re. 22.
 Artes a scie
 hūanis stu
 dijs adiuē
 te p̄ occasio
 nē quaduplicem materiā glorie
 sibi sumūt. Artes nāq; q̄daz glori
 ose vident ex auctoꝝ impiāli no
 bilitate. quedā ex principioꝝ na
 turali subtilitate. quedā ex ocul
 toꝝ materiali difficultate. quedā
 ex officioꝝ generali vtilitate. Pri
 me at̄ sūt artes ciuiles siue politi
 ce. Secūde sunt artes pueriles et
 mathematice. Tercie sūt artes lib
 tiles a p̄hifice. Quarte sūt artes f
 uiles a mechāice. Sed sacre scrip
 ture subtilitas hoibus inspirata
 diuinitus p̄ cuiusdā p̄rogatiue p̄
 uilegiū singulare q̄tuor istas cās
 honoris a glorie sibi vendicat me

rito sup oēs. v̄t p̄ote cuius aucto
 re nichil sublimiꝝ: qz dñs. Cuiꝝ te
 noxe nichil solidiꝝ: qz petra. Cuiꝝ
 vigore nil potentiꝝ: qz robur. Cuiꝝ
 valore nichil locupletiꝝ: qz mea
 a meū. v̄t sic soli sacre scripture o
 ueniat merito dicere v̄ba thema
 tis p̄assumpti. Dominꝝ petē me
 a a robur meū. In quibꝝ quo ad
 quatuor eiꝝ causas efficientem a
 materialem formalem a finalez q̄
 tuor dignificant eā a extollūt. Mu
 nimentū maiestatis. fūdamentū
 firmitatis. cōplementum potesta
 tis a emolimentū p̄prietatis. Pri
 mū magnificat. Secundum ratifi
 cat. Tercū fortificat. Et quartum
 dignificat. Munimentū maiesta
 tis quo ad causam efficienteꝝ no
 tatur cū premititur dñs. De quo
 p̄s. Vox dñi super aquas: deꝝ ma
 iestatis intonuit dñs sup aquas
 multas. Fundamentum firmita
 tis quo ad materiam subiaccētē
 notatur in petra. Ecci. 26. Funda
 menta eterna sup petra solidata
 a mandata dei i corde mulieris scē:
 id ē militantis ecclesie fm glo. Cō
 plementū p̄tatis quo ad formā
 reluctentem importat robur. v̄t de
 ea digne verificetur illud ysa. 60.
 Dat lassō virtutem a hīs qui nō
 sunt fortitudinem et robur multi
 plicat. Emolimentum p̄prietatis
 quo ad fineꝝ consequētē desig
 natur in duplici p̄nomine posses
 siuo mea a meū. v̄t digne dicat il
 lud deutro. 32. Cō crescat in pluui
 az doctrina mea. fluat v̄t ros elo
 quū meū. Dominus inq; petra
 mea a robur meū. Circa primū
 ē aduertendū qz auctor egregius

Causa sicut sequitur

Iohannes

A. 1.

LANDES-
 UND STADT-
 BIBLIOTHEK
 DUSSELDORF

huius sacrissimae facultatis in ipis au-
ditibus quatuor dispositiones virtuosas
requirit. scilicet cordis simplicitate. esti-
mationis humilitate. communicationis li-
beralitate. et operationis conformitate.
Primo dico requiritur in cordis simplici-
tate. **Juxta illud Sapientiae. 1.** Sentite de
domino in bonitate et in simplicitate cor-
dis quare illi. **Quia** sicut nemo potest du-
obus dominis servire. Aut enim unum odio
habebit et alterum diliget. Aut unum
sustinebit et alterum contempnet. **Matthaeus.**
6. Ita nemo potest distictis facultatibus
utiliter applicari et ideo sic dicit **Ma-
thaeus. 6.** Dominum deum tuum adorabis et illi
soli servies. et scripturis tunc intem-
perato. **Secundo** requiritur spiritus sanctus in audi-
tore scripturae estimationis humilitate
ut sive doctor sive discipulus humili-
ter sentiat de seipso. **Juxta magistri prin-
cipale exemplum Jo. 17.** Vos vobis me-
magister et dominus bene dicitis. si etenim si
ego laui vobis pedes dominus et magister et
vos debetis alii alteri lauari pedes.
Exemplum enim dedit vobis. ut unus
quisque vitet in seipso inflationem neque
ad alios indignationem ostendat eo quod
scientiam inflat si caritas non assistat. **Et**
in multa sapientia fit multa indig-
natio. **Ecclus. 1.** De ista materia loquitur
Bernardus super Cant. sermone 21. **Et**
dicit sic. **Ve** quod bene de deo et assentiens
et eloquium acceperit si questum est ian-
tuit pietate si convertant ad ian-
gloriam quod ad lucrum dei acceperit e-
rogandum. si alta sapientes. humili-
bus non consentiant. **Paueant** illud
quod in propheta legit dicente domino. **De**
bi eis aurum meum et argentum. ipsi autem
de argento meo et auro meo operati
sunt baal. **hec** **Bernardus**. **Tertio** requiritur au-
ditore scripturae in auditore ipsius

meum

causis liberalitate. ut quod sine fictio-
ne didicit. sine iudicia dicit. **Sapientia. 1.**
Sicut ei dicit **Seneca**. **Sapientia** est no-
bilis animi possessio. avarum debignas
possessorum. quod cum sit distributa reci-
pit incrementum seu augmentum.
Et Augustinus de doctrina christiana c. v.
Ois res quod dando non deficit. dum habet
et non dat. non dum habet quod habet
da sit. **Est** ei officium sapientis rudi-
oem instruere minus informatos curi-
aliter supponeat. **Juxta illud psalmus. v.** Dominus
dedit in lingua eruditionem. ut scientiam sus-
tentare eum qui lapsus est in bo. **Quarto**
requiritur operationis conformitate. **Non**
enim deest subtiliter sapientia humiliter vi-
vere quod primum. **Principium** sapientiae
et timor domini. et scientia sanctorum prudentia.
Prudentia enim est recta ratio a-
gibilium sicut dicit **Aristoteles** 6.
Ethica. **Sicut** ei auctor sacrae pagine
de scientia dominus est. **Ita** sacra scriptura
omni facultatum dominus dicit debet. et non
illa vana methaphica qua de az
scientiarum et dominam **Aristoteles**
vocat seu estimat primo **Metha-
phica. c. 3.** **Istius** enim domine minimis
terris reuerendis. artes et scientiae
et liberales tenentur intendere. sic
oculi acille in manibus domine fuit. quod sic
est glo. quod a istime. **Leui. 2.** **Ois** ar-
tes philosophice eo sic distinguuntur. ut p-
eas qui quod a instrumento theologia sa-
crissima profectus. **De** ista domine theolo-
gia figurative scribit **Iacobus. xv.** quod al-
supra sit duas famulas et supra unam
immittebat quasi pre deliciis et mi-
mia teneritate corpus suum fer-
re non sustinens. altera autem fa-
mulam sequebatur dominam. defluencia in
humum indumta sustentas. **Mora-**
liter prima istarum famularum est sapientia

dispositio

p hōy. Secda ē lex pōtificū a ipatō
 cū sū p m̄a sac̄eologia cū sit sibi
 ipi sufficiens et robusta. p̄delicis
 tū filat se in m̄i quasi d̄cis a mo
 dis eoz loquēdo opponēdo r̄iden
 do pbādo a ep̄bando. nō p̄ n̄cā
 tate s̄ p̄delicis v̄tē sicut placet.
 Secda vero. s̄ lex pontificū a ipatō
 cū d̄nāz sequi debz a ei⁹ idumēta
 in trā defluētia iuā de d̄cis a ob
 lacōib⁹ a alijs t̄p̄alib⁹ q̄bz ad tē
 p̄ iuestiē eccl̄ia sustētā. Et signē
 dicit q̄ ista fam̄la dominā se q̄ba
 ē. m̄imis ei piculofū ēa icōuēiens
 a absurdū q̄ cū sua d̄nā pi passu
 iēdat q̄ ipsa de fidei articū de ec
 desie sac̄mētis. de v̄siōe btōy v̄l
 p̄dē p̄tōy d̄lmet. in v̄ba le
 gū i t̄emis negocijs v̄sitata. h̄o ei
 catholicos a s̄ismaticos a infideles.
 a d̄ctoēs i adulatōēs cūtit sic te
 cēt vob̄ occurrit a nup̄ exp̄imēto
 vidistis. Hec enī facultas ē illa ā
 cilla agar de q̄ scribit in figurā Ge
nes. 16. q̄ cepisse se vidēs. cō tēp
 sit d̄nāz suā. a afflicta d̄nāz suā fu
 git. fugiēs sub h̄ijs v̄bis ab āge
 lo euocat. Reuēte ad d̄nāz tuā: et
hūiliaē sub maib⁹ ei⁹. Leges enī
a canones istis t̄p̄ib⁹ m̄iabilē fe
cūde cōcipiūt dicias. a piūt digni
tatē. Et ideo sac̄s c̄ripturā q̄ ē oim̄
 sc̄iaz d̄nā d̄līcta ē. ad illas cōflu
 it q̄si cō m̄ltitudo scolarū h̄ijs d̄i
 eb⁹ a flebil̄ adipleē lam̄tacō. Ie
trenoz p̄. Sc̄a ē q̄si vidua d̄nā gē
tū. Hec ē ec̄ causa q̄re nō solū d̄
la. p̄mo ācilla sua p̄ma p̄bia viz
a paucis ē spectie mod̄is t̄p̄ib⁹
freq̄ntatē sic plāgit Ouid⁹ de vetu
la li⁹ p̄o. sic d̄cēs Oēs d̄dīmāt ad
eā q̄ h̄ic m̄strat. Vt q̄ sc̄iāt d̄scūt

pauci. plūēs ut habūdēt. Sic te p
 stituūt o v̄go sc̄ia sic te. venalē fa
 ciūt castis āplexib⁹ aptā. Nō tē
pp̄ te q̄rētēs s̄ h̄ic p̄ te. Vitariq̄
volūt pot⁹ q̄ p̄hari. Et infra sic Ex
ilū p̄bia patē a philo pecūia va
gnat. s̄ caueāt sibi ne d̄nāz hanc
cōtēpnāt q̄ ad eā oportz om̄s f̄iā
lit̄ ēuertit̄ sub maib⁹ ipi⁹ hūilia
riti cū velit saluari. Nō ei⁹ d̄ legib⁹
illis s̄ de ista sola dicit p̄ psalmi
stā. Bt̄is h̄o quē tu erudieis d̄nē.
a de lege tua docueris eū. Sic ḡ de
dātū ē m̄imētū maiestatis sac̄e
sc̄riptuē sc̄iaz d̄nē. q̄d ē p̄ncipiam
p̄ncipale in th̄emate l̄cōis. Vt sc̄bz
q̄ sc̄ripturā sac̄rā cōmēdat in v̄b
istis. ē fūdamētū firmitatis quo
ad materiā subiacēt. cū dicit p̄ tē.
Hec ei⁹ pet̄e aquosa ad potanduz.
pet̄e mellōsa ad cibādū. pet̄e o
lei p̄fōata ad lenimētū p̄itenciuz.
Pet̄e scandali d̄stīata ad d̄tēmētū
discrētū. Primo dico q̄ sac̄ra
sc̄riptua est pet̄e aquosa ad potandū.
De q̄ p̄. Cor. x. Bibeāt aut̄ om̄s
de spiritali cōsequēte eos pet̄e. Et sa
piētē xi. Sitierūt a iuocauerūt te
d̄nē a data ē illi aqua de pet̄e altis
sima. Est ei⁹ pet̄e altissima pp̄ ei⁹
sublimitatē. dulcissima pp̄ ei⁹ su
auitatē. d̄ uilissima pp̄ ei⁹ difficul
tatē: ut merito possit dicē illd̄. Isa.
xv. Posui fatiē meā vt pet̄e d̄uil
simā a sc̄io q̄m̄ nō cōfūd̄ar. Fatie
noticiā s̄fūū d̄iūsōy. In fatie ei⁹
naturalit̄ patēt s̄fūus: a q̄m̄ nō cō
fūd̄ar. licz ei⁹ h̄ēses manebunt in
mūdo vsq̄ ad finē m̄ndi sic dicit
q̄d glo. ysa. vii. Cōn̄ eos t̄n̄ sp̄ erit
q̄dā sp̄ūales d̄ctoēs i eccl̄ia sic d̄i
cit alia glo. Exo. 26. Et ideo signē

Sicut scriptura scio quoniam non confundatur
nec iniqua edificata est super firmam
petram de qua **1. Cor. 10.** Petra autem erat
christus cui nihil habetur nec per opera
est sic in **ps.** Absorti sunt iudici petre in
dices eorum **Glo.** Iudices eorum sunt
potentes et doctores qui de moribus iudi-
cabunt **Plo** Pitagoras. et **Aristo-**
tiles iudici petre. et operati christi per se vi-
det aliquid dicere: si iuge opera eos est
totum nichilum sunt. Innotui iacet: stulticia
est sapientia eorum. **hec glo.** Secundo ista pe-
tra est mellosa ad cibandum de qua **ps. 80.**
Cibavit eos ex a. f. a. de. pe. m. sa.
eos **Vn** Hugo de didascalio li. 6. c.
9. Quia eloquia aptissime fauore copant.
quod est pro simplicitate. **fm**ois aida
apparet ex terra. **et** dulcedie pleam
sunt. sic ei lac habet medicos melius nunt
si fugat. Ita mel sacre scripture si fu-
gat per studium. **duo** eorum melio me-
lius nunt quod si per bene audire. faci-
le capiat. **Et** ideo de deuoto theolo-
go dicit **Deut. 31.** Constituit eum sicut ex-
cellam terram ut coederet fructus agrorum
ut fugeret mel de petra. **Cou**ient
autem sacre scripture difficultati. dul-
cis et utilis suauitas est anera. **Rui**
a habet. **Ora**ciu in poeta sua. a est ad pro-
fitu. **Ome** tulit punctum quod miscuit uti-
le dulci. **Oe** tulit. **v** poeta quod in li. suo
approbatione. et fauore habuit ois ro-
manorum. **Dopl** ei romanus in quibus
ordies erat distictus. **Er**at enim pres-
cripti. **senato**res. **ord**iarum. **eq**tes.
plebs. **Si** ergo poeta quibus opus no-
bile edidit. coram populo publice le-
gebat. si generaliter placuit. **vn** quod
quod ordo unum punctum apposuit in fi-
ne scripti. **a** tunc carmine illud deiceps
autentia habet. **et** ideo docet **Ora**
cia quod quod vult opus suum oibus placere

videat quod opus suum habeat illa duo. scilicet
quod sit delectabile et utile quod omne tulit punctum
autem quod miscuit utile dulci. **h**o autem
maxime fuit sacre scripture. **Vn** **Aug**
dicit in innotia c. 60. **Boe** iugum scripturae
tuis sacris. **misc**uitur profunditates quod ob
ho regunt. ne vilescat ob hoc quod regunt
ut exerceat. **ob** hoc apertum ut pascat
teat. est igitur hec sacre scripture petra mel-
losa ad cibandum. **Terc**o sacre scrip-
turae est petra olei perforata ad lenimen-
tum penitentium de qua **Job xxxix.** Petra
fundebat in riuos olei. perforata est per
acuitas et subtiles expositiones ut
aia intrinsecus introgressa in christi apostoli
b. delectet cum sponsa de qua **Can. 2.**
Colubina mea in foraminibus petre. **hec**
sunt foramina domus tue siue case in
quibus iuxta cognitionis mei sensum cum
sai de teo. sic ei nomen a robore de iua-
tu. ita cognomen habeo a foamie case
dati. **et** idem sic nomen meum in robore
ita cognomen iueo in foraminibus petre. **meu**
Igit sacre scripture foamie ingressus
rogabo cum **Moyse Exo. 33.** Domine os-
tende gloriam tuam ipse dignabitur in corde
re. **Tu** iueisti gratia coram me et tempus
ipsum noui ex nomine ego ostendam omne
bonum tibi. **loc**us apud me. **a** stab super
petram. **Cum** ergo tuisibit gloria mea ponam
te in foamie petre. **pt**ega te de terra
mea. **sc**riptura sacra est petra scabali. **des-**
fiata ad deum. **dis**creta. **q**uod r.
Pet. 2. Non creditur autem lapis quem
probauerit edificantes. **h** factus est in
caput angulorum lapis offensionis et pe-
tra scabali huius qui offendunt. **nec** cre-
dunt in qua positi sunt. **Tertiu** quod sacra
scriptura principaliter commendat est comple-
mentum patris quod ad formam educit. **q**uod
robur. **Robur** namque scientiarum
seclorum non excedit patrem romis

hūane. h̄ certe robur factissime the
ologie ē p̄me veritatis auctoritas.
q̄ cui⁹ libz ingenij vī excedit. Nō
h̄c vnū quēq; theologū solat. et
admonet dicēs illd̄ Deut. 32. Cō
fortare et esto robust⁹ q̄si. di. Esto
robust⁹ ad expugnādū. ad sup
portādū. ad alleuādū. et tolerādū.

Ad expugnādū errores et vicia.
et supportādū hōres et officia. Ad
alleuādū dolēs et supplicia. Ad
tolerādū tēores p̄ iusticia.

Prio tenet dōct⁹ catholic⁹ realit̄ eē ro
bust⁹ ad expugnādū errores et
vicia. in x̄p̄i scōz p̄m q̄ nos i ec
desia p̄cesserit. tal fuit helias. sicut
e. Reg. p. 3. Qui robust⁹ dñator i
terptat. tal fuit dauid. sic. 1. Reg.
p. 3. qui maū fortis in x̄p̄tā.

Tal fuit booz. de q̄ ruth. iij. qui filie in
terptat robust⁹. Tal fuit oza qui
āchā dedināte; manu voluit erex
isse 2. Re. vi. qui filie in x̄p̄tā robu
st⁹. Et multi ali⁹ de q̄b⁹ verificat̄ il
l̄d̄ Judi. 2. Om̄s robustissimi pug
natoēs. Secdo tenet eē robustus
ad supportādū hōres et officia. ut
sit q̄si colūna ad supportādū ecclē
siā militāre. In e⁹ figurā salomō
i porticu tēpli dicit̄ duas colūnas
collocavit. q̄z vnā vōuit iachim
q̄d ē firmitas. et alterā booz q̄d so
nat robur vl̄ i robōe. 2. Reg. vij.

Portic⁹ tēpli dei id ē celi est ecclē
militās. e⁹ gloria creaturā crescit
si ei⁹ hōres et onera deferāt sapiē
tib⁹ et robustis. in x̄p̄i illd̄ p̄. 2. Inu
lier grōsa et militans ecclē iue mē
gloriā. et robusti hēbūt dicias. q̄
sic scribit̄ p̄. xiiij. Vbi sapiens
et fortis. ibi dōct⁹ robust⁹ et valid⁹.

Tercō tenet dōct⁹ catholic⁹ esse

robust⁹ ad alleuādū dolēs et sup
plicia. q̄ in ebdū iuste inoētib⁹ in
ferūt. In x̄p̄i illd̄ psa. 37. Cōfortate
man⁹ dissolutas et genua debili
a robōate. Et sibi merito dici possit
illd̄ Job. 5. Ecce doquisti plurios et
man⁹ dissolutas roborasti. vacil
lātes confirmauerūt fmoēs tui. et ge
nua debilia confortasti. Q̄to tēē ca
tholic⁹ eē robust⁹ ad tolerādū ter
roēs p̄ iusticia et veritate sane do
ct̄e. q̄ fm̄ gg. 26. moāl. c. xxix. ex
ponēs illd̄ Job. p. robustis ppli al
cēdūt. Robusti sūt illi q̄ p̄ veritate
quā detinet̄ despici n̄ tēscūt. robu
sti sūt illi q̄ ad vicēdū h⁹ mūdi de
ficia vnale scūt. h̄ p̄ robustis ppli
tē ascēdūt si p̄ negligētā agit vt
dōctoz et fortū loca idōcti ac debi
les fortiat̄. h̄c Gre. De tli nāq; ve
rificat̄ illd̄ Jē. 2. Deuotū ē robur
eorū. sic sūt q̄si mliēs. Nō sic vni
theologi quibus p̄ veritate defēde
da districte dicit̄ Josue xvij. noli
te timē nec pauēatis. confortamī et
stote robusti.

Quā et vltim⁹ q̄ sa
crā scripturā extollit̄. ē emolimen
tū pprietatis q̄ ad finē cōsequēte. q̄d
notat̄ cū dicit̄. mea et meū. Cū em̄
sit scīaz dñā sic superi⁹ ē pbatum.
iuste sibi dicit̄ p̄ noib⁹ vti. Ipsa
ei ē q̄ singl̄ ait dicit̄ p̄. 8. Meū ē
cōsiliū et mea ē eq̄tas. mea ē prudē
tia. mea ē fortitudo. vbi q̄tuor sibi
appropriat vtutes i signes. Cōsiliū et
discernēdo. eq̄tatē. exēq̄ndo. prudē
ciā i p̄ cauēdis. et fortitudie; i susti
nēdis. Vt at̄ p̄ studiū sacre scriptu
re has vtutes dimit⁹ cōsequimur. di
cā iā i sic lōis illd̄ q̄d scribit̄ cassiod
li. suo institutōm dīnaz lēaz. c. vl̄.

Pra dñe legētib⁹ legē tuā q̄rētib⁹.

A. 3

robust⁹ ad alleuādū dolēs et sup
plicia. q̄ in ebdū iuste inoētib⁹ in
ferūt. In x̄p̄i illd̄ psa. 37. Cōfortate
man⁹ dissolutas et genua debili
a robōate. Et sibi merito dici possit
illd̄ Job. 5. Ecce doquisti plurios et
man⁹ dissolutas roborasti. vacil
lātes confirmauerūt fmoēs tui. et ge
nua debilia confortasti. Q̄to tēē ca
tholic⁹ eē robust⁹ ad tolerādū ter
roēs p̄ iusticia et veritate sane do
ct̄e. q̄ fm̄ gg. 26. moāl. c. xxix. ex
ponēs illd̄ Job. p. robustis ppli al
cēdūt. Robusti sūt illi q̄ p̄ veritate
quā detinet̄ despici n̄ tēscūt. robu
sti sūt illi q̄ ad vicēdū h⁹ mūdi de
ficia vnale scūt. h̄ p̄ robustis ppli
tē ascēdūt si p̄ negligētā agit vt
dōctoz et fortū loca idōcti ac debi
les fortiat̄. h̄c Gre. De tli nāq; ve
rificat̄ illd̄ Jē. 2. Deuotū ē robur
eorū. sic sūt q̄si mliēs. Nō sic vni
theologi quibus p̄ veritate defēde
da districte dicit̄ Josue xvij. noli
te timē nec pauēatis. confortamī et
stote robusti.

Quā et vltim⁹ q̄ sa
crā scripturā extollit̄. ē emolimen
tū pprietatis q̄ ad finē cōsequēte. q̄d
notat̄ cū dicit̄. mea et meū. Cū em̄
sit scīaz dñā sic superi⁹ ē pbatum.
iuste sibi dicit̄ p̄ noib⁹ vti. Ipsa
ei ē q̄ singl̄ ait dicit̄ p̄. 8. Meū ē
cōsiliū et mea ē eq̄tas. mea ē prudē
tia. mea ē fortitudo. vbi q̄tuor sibi
appropriat vtutes i signes. Cōsiliū et
discernēdo. eq̄tatē. exēq̄ndo. prudē
ciā i p̄ cauēdis. et fortitudie; i susti
nēdis. Vt at̄ p̄ studiū sacre scriptu
re has vtutes dimit⁹ cōsequimur. di
cā iā i sic lōis illd̄ q̄d scribit̄ cassiod
li. suo institutōm dīnaz lēaz. c. vl̄.

Pra dñe legētib⁹ legē tuā q̄rētib⁹.

remissionem omnium peccatorum ut quod desiderio magno ad lumen scripturarum tuarum pervenire cupi: nullis peccatis caligantibus obsecramur et te nos ad te virtute omnipotentie tue et non reliquas sua voluntate vagari quod precioso sanguine redisti. Quod nobis concedat.

Diligite **Ca. 1. L. 2.**
Iustitiam: quod iudicatis est
Circum librum istum quod
liber sapientie nuncupatur sunt

in principio facta non danda. Primum est de eius nomine. Secundum de eius auctore. et de eius fine. Circa nomen quod est sapientia est sciendum quod tripliciter accipitur a divinis. Nam primo apud philosophicos dicitur una virtus intellectualis et speculativa inter omnes virtutes intellectuales nobilitatissima. Hoc autem nomen sapientis in latino philosophos in greco interpretatur. Unde antiqui ante tempora pitagore omnes qui se studio sapientie mancipaverunt philosophi dicebantur: tunc pitagoras ille famosus qui tante fuit auctoritas in populo quod de eius sententia nulli licuit disputare: iudicatis quod presumptuosus esset sic verum interrogaret quod se proficeret: non sapienter sed per per amantorem sapientie se dicitur sic dicitur Augustinus de civitate dei. Et quod per quod auctor huius libri philosophus dicitur per. Sed apud theologos accipitur sapientia per dono supernaturali sive infuso. per quod habet notitiam habet divinarum et humanorum per inspiratione specialis. Per quod dicitur virtute gloriosa ad dominum sic dicitur dyonisius. et dicitur divinis nominibus quod Iherothymus patiens divina didicit. sic autem sapientia acquisita: quod virtute naturalis perfectior est scientia et intellectu est principiorum apprehendit. sic per 6. Ethico. quod hec sola contra negatas principia arguit. sic per. Metaphysica. dicitur. Ita hoc donum habet presupponit et desiderat

A

Et an p^o de ea r^otar o
metaph^o eth^o r^o 7
p^o me^o r^o 2 vbi diffinid^o
pa^o tunc r^otar tale. Si
p^o p^o e^o q^o sit o^o 2 diff^o ca
p^o r^o me^o r^o 2 r° 3 r° p^o p^o
f^o r^o p^o s^o q^o r^o 2 alios
r^o p^o p^o ad r^o 2 d^o r^o id^o q^o
r^o p^o p^o d^o 2 no^o p^o p^o p^o
r^o 2 son^o r^o 2 s^o r^o p^o al^o
r^o r^o r^o r^o

Et quod se sapienter per
arrogantissimam videbat

7 defendit

De hac sapientia dicitur per 2. Requiescet
super eum spiritus domini spiritus sapientie. Ter
cio modo accipitur sapientia apud stoicos
et morales philosophos. sic fuerunt Socrates
Seneca et Boetius quod non aliud vocatur sa
pientiam quam collectionem virtutum intellectualium
et moralium. et illo modo sapientis est
ide quod perfecte virtuosus. Unde de sapi
entia sic accepto dicitur Seneca in libro quod dicitur
intitulatur de tranquillitate animi quod in sa
pientem non cadit iniuria. In quo libro
probat quod sapientis non potest offendi. et quod
sapientis animus spiritus est in tranquillitate
et quod cor sapientis est sic adama
mas et multa talia de quibus alius e
rat sermo. Sic etiam loquitur Lactantius
libro 2. Virtus cum scientia coniuncta est sa
pientia. Naturam enim hominis deus habet esse
voluit ut duarum rerum cupidus et appe
tens esset: sapientia et religio. et homines
ideo fallant quod religionem suscipiunt
omissa sapientia: at sapientia soli studet
religione omissa. cum alterum sine
altero esse non possit. Et sic invidetur
quod accipit sapientiam auctor huius li
bri. Cuius ratio est quia nomen
libri contra accipitur a materia de qua
tractatur. modo in hoc libro non tracta
tur precipue nec principaliter de aliqua
virtute intellectuali vel moralis sed
de omni virtute. Et ideo nomen sapientie non
habetur per dono supernaturali: nec
per virtute intellectualis per summa vir
tutum totum. Quod autem dicitur Iheronimus in pro
logo quod proinde liber sapientie nominatur quia
in eo christi adventus et eius passio e
videntur exprimitur quod est sapientia dei patris.
videtur esse quedam aptio moralis vel
congruentia magis quam denotatio litteralis.
Secundo sciendum de huius libri
auctore. fuit ei apud sanctos varie opi
niones quod auctor fuit huius libri. videtur

aliud

Avoy

B